

ג'צב אכוך מינך וינסא אלא אלדי צניעית לו ואבעת ואכוך מן תם אליש אעדס איצא תנינכון יום ואחיד: 46. ותאמר - וקאלית רבקה אלא יצחק כריהית פי חיאתי מן קדאם בנאת חת אנכאן אכיד יעקוב אמרה מן בנאת חת כי הדולי מן בנאת אלארץ אליש לי חיא:

כח

1. ויקרא - ונדא יצחק אלא יעקוב וברך אלו ווצהו וקאל לו לם תאכווד אמרה מן בנאת כנען: 2. קום מצי לפדן ארם בית בתואל אבו אמך וכוד לך [אמרה] מן תם מן בנאת לבן אבו אימך: 3. ואל - וטייק אלכאפי יברך אלך וינמיך ויכתרך ותכון לגוק אלאומם: 4. ויתן - ויעטי לך אלא ברכית אברהים לך ולנסלך מעך ליוורתך אלא ארץ מסכנך אלדי עטא אלרב לאברהים: 5. וישלח - ובעת יצחק אלא יעקוב ומיצי לפדן ארם אלא לבן איבין בתואל אלארמי אבו רבקה אם יעקוב ועשו: 6. וירא - ונצר עשו אין ברך יצחק אלא יעקוב ובעת אלו לפדן ארם ליאכווד לו מן תם אמרה פי תבורכו אלו ווצא עליה קאיילא לם תאכווד אמרה מן בנאת כנען: 7. וישמע - וסימיע יעקוב מן אבו ומן אימו ומיצי לפדן ארם: 8. וירא - ונצר עשו אין רציית בנאת כנען פי חצריית יצחק אבו: 9. וילך - ומיצי עשו אלא ישמעאל ואכווד אלא מחלת בינית ישמעאל איבין אברהים איכית נביות עלא נסונוו אלו לל אמרה:

10. ויצא - וכרג יעקוב מן ביר סאביע ומיצי לחרן: ויצא 11. ויפגע - וצדף פיל מכאן ובת תם אין גאבית אלשמס ואכווד מן חגאר אלמכאן וגעל תחת ראסו וסגע פי דאליך אלמכאן: 12. ויחלם - וחילים והוודא סולם מנתיציב לל ארץ וראסו ואציל לנאתו אלשמא והוודא מלאייכת אלרב טאלעין ונזלין פי: 13. והנה - והוודא אללה מינתיציב עליה וקאל אנא אללה אברהים אבוך ואילאה יצחק

יעקוב וכאן פקט כרוג כרג יעקוב מן ענד קידם יצחק אבו ועשו אכו איגא מן צידו: 31. ויעש - וציניע איצא הוא טביך וגאב לאבו וקאל לאבו יקום אבי ויאכול מן צד בנו פי סבאב תברכני נפסך: 32. ויאמר - וקאל לו יצחק אבו מינו אינתה וקאל אנא בנך ביכרך עשו: 33. ויחרד - ונגעז יצחק געזיה עצימיה חיתא גדא וקאל מינו הלאן הוא אלצתאד ציד וגאב לי ואכלת מן אלגמיע קבל מא תיגי וברכתו איצא מברך יכון: 34. כשמע - כיסמוע עשו אלא כלאם אבו וצרך צרכה עצימיה ומירה חיתא גדא וקאל לאבו ברכני איצא אנא אבי: 35. ויאמר - וקאל איגא אכוך פיל חיליה ואכווד ברכתך: 36. ויאמר - וקאל תחקיק סמא סמו יעקוב וגשני הדא מרתין אלא בכוריתו אכווד והוודא הלאן אכווד ברכתי וקאל הוולא מנעת לי ברכיה: 37. ויען - וגווב יצחק וקאל לעשו הוודא סיד געלתו לך ואלא גמיע אכוותו עטית לו לל עביד ומגל ועסיר סנרתו ואילך הלאן איש אצנע בני: 38. ויאמר - וקאל עשו אלא אבו אנכאן ברכיה וחדיה היא לך אבי בריכני איצא אנא אבי ורפע עשו צוטו וביכי: 39. ויען - וגווב יצחק אבו וקאל אליה הוודא מן כיר אלארץ יכון מגלסך ומן טל אלשמא מן פוק: 40. ועל - ועלא ציפך תעיש ואלא אכוך תכדום ויכון כאלדי תחכום ותפיך נירו מן עלא ענקך: 41. וישטם - ועדא עשו אלא יעקוב עלא אלברכיה אלדי ברכו אבו וקאל עשו פי באלו יקרבו איאם חיזין אבי ואקתול אלא יעקוב אכי: 42. ויגד - ותכבר לרבקה אלא כלאם עשו בנה ליכביר ובעתית ונאדית ליעקוב בנה אלזגיר וקאל<ת> אליה הוודא עשו אכוך לאטי לך ליקתלך: 43. ועתה - והלאן בני סמע פי צוטי וקום הרוב לך אלא לבן אכי לחרן: 44. וישבת - ותגלוס מעו שהר זמאן חיתא אלדי תירגע חמיית אכוך: 45. עד - חיתא רגוע

מתנחם פירושו כמו שביאר אבי אבא ז"ל, מתנחם כלומר שהוא מנחם את נפשו בהריגתך (עמ' פב). 44. ימים - חודש ימים. ב: איאם קליל - ימים מעטים, בעקבות ת"א (יוסין ועירין), ורש"י: אחדים - מועטים. 45. אשכל - אאכווד. ב: אתכל - אשכל.

כח

5. הארמי - ב: אלארמלי, ראה לעיל כה 18. 8. רעות - ב: רדייאת, כנדרש.

36. ויעקבני - ב: ואתחייאל - וריכיה. אצלת - מנעת. ב: פצלת - הותרת, בעקבות ת"א (שבקת). רש"י: לשון הפרשה. וכן ראב"ע: עזבת לי אצלך. 40. חריבך - ב: סיפך, כנדרש. תריד - תשלוט, תמשול. ב: ויכון כאלדי יעדו בינינו מן כלם אלשריעא - והיה כאשר יעברו בניו על דברי התורה, כת"א (ויהי כד יעברון בנוהי על פתגמי אוריתא). 42. מתנחם - אורב, בעקבות ת"א (כמין). ב: תרגם כמי שמקבל נחמה: סיתסלי, בעקבות רש"י: מתנחם הוא על הברכות בהריגתך, וכן תרגם גם אברהם בן הרמב"ם: מתנחם שרחה כמא בין אבי אבא ז"ל, מתעז אי אנה יעזי נפסוהו ויסליהא בקתלך -